

Berajot 9: Berajot sobre fenomenos naturales (Parte 2)

Mishná 4

A.) Lea el texto de la Mishná con sus vocales.

הַנְּכַנְס לְכַרְךָ מִתְּפִלָּל שְׁתִּים, אַחַת בְּכַנְיִסְתּוֹ וְאַחַת בִּיצִיאָתוֹ. בֶּן עֲזַאי אוֹמֵר, אַרְבַּע, שְׁתִּים
בְּכַנְיִסְתּוֹ וְשְׁתִּים בִּיצִיאָתוֹ, וְנוֹתֵן הוֹדָאָה לְשַׁעֲבֵר, וְצוּעֵק לְעֵתִיד לְבָא:

B.) Glosario

gracias	הוֹדָאָה	entrada	כְּנִיסָה	entrar	נכנס
en el pasado	לְשַׁעֲבֵר	salida	יְצִיאָה	ciudad	כְּרִי
en el futuro	לְעֵתִיד לְבָא	gritar, pedir	צַעֵק		

C.) Análisis estructural

הנכנס לכרך-

מתפלל שתים, אחת בכניסתו ואחת ביציאתו.
בן עזאי אומר, ארבע, שתים בכניסתו ושתיים ביציאתו,
ונותן הודאה לשעבר, וצועק לעתיד לבא:

D.) Halajá leMa'asé

Mishné Torá, Hiljot Berajot 10.25-26

25 הנכנס לכרך אומר יהי רצון מלפניך יי' אלהי שתכניסני לכרך זה לשלום, ואם נכנס בשלום
אומר מודה אני לפניך יי' אלהי שהכנסתני לשלום, וכשיבקש לצאת אומר יהי רצון מלפניך יי' אלהי
שתוציאני מכרך זה לשלום, ואם יצא בשלום אומר מודה אני לפניך יי' אלהי שהוצאתני מכרך זה
לשלום וכשם שהוצאתני לשלום כך תוליכני לשלום ותציעדני לשלום ותסמכני לשלום ותצילני מכף
אויב ואורב בדך. 26 כללו של דבר לעולם יצעק אדם על העתיד לבא ויבקש רחמים ויתן הודיה על
מה שעבר ויודה וישבח כפי כחו, וכל המרבה להודות את יי' ולשבחו תמיד הרי זה משובח.

Mishná 5

A.) Lea el texto de la Mishná con sus vocales.

חֵיב אָדָם לְבָרֵךְ עַל הַרְעָה כְּשֵׁם שֶׁהוּא מְבָרֵךְ עַל הַטּוֹבָה, שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים ו) וְאַהֲבַת אֵת
יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ. בְּכָל לִבְבְּךָ, בְּשֵׁנֵי יִצְרִיךָ, בְּיִצְרָךְ טוֹב וּבְיִצְרָךְ
רָע. וּבְכָל נַפְשְׁךָ, אִפְּלוּ הוּא נוֹטֵל אֵת נַפְשְׁךָ. וּבְכָל מְאֹדְךָ, בְּכָל מְמוֹנְךָ. דָּבָר אַחֵר בְּכָל
מְאֹדְךָ, בְּכָל מַדָּה וּמַדָּה שֶׁהוּא מוֹדֵד לָךְ הֵיטֵב מוֹדָה לוֹ בְּמֵאֵד מְאֹד. לֹא יִקַּל אָדָם אֵת
רֵאשׁוֹ כִּינְגֵד שְׁעַר הַמְּזֻרָח, שֶׁהוּא מְכֻוֵן כִּינְגֵד בֵּית קִדְשֵׁי הַקֹּדֶשִׁים. לֹא יִכְנַס לְהַר הַבַּיִת
בְּמִקְלוֹ, וּבְמִנְעָלוֹ, וּבְפִנְדָּתוֹ, וּבְאַבְקַ שְׁעַל רִגְלָיו, וְלֹא יַעֲשֶׂנוּ קַפְנִדְרִיא, וְרִקִּיקָה מִקַּל וְחֹמֶר.

כָּל חוֹתְמֵי בְּרִכּוֹת שֶׁהָיוּ בְּמִקְדָּשׁ, הָיוּ אוֹמְרִים מִן הָעוֹלָם. מְשַׁקְלְקְלוּ הַמֵּינִין, וְאָמְרוּ, אֵין עוֹלָם אֶלָּא אֶחָד, הִתְקִינוּ שִׁיהוּ אוֹמְרִים, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וְהִתְקִינוּ, שִׁיהֵא אָדָם שׁוֹאֵל אֶת שְׁלוֹם חֲבֵרוֹ בְּשֵׁם, שְׁנֹאמֵר (רוֹת ב) וְהֵנָּה בְּעֵז בֵּא מִבֵּית לְחָם, וְיֹאמֵר לְקוֹצְרִים יֵי עִמְכֶם, וְיֹאמְרוּ לוֹ, יְבָרְכֶךָ יֵי. וְאוֹמֵר (שׁוֹפְטִים ו) יֵי עִמְךָ גְבוּר הַחֵיל. וְאוֹמֵר (מִשְׁלֵי כג) אֵל תְּבוּז כִּי זָקְנָה אִמְךָ. וְאוֹמֵר (תְּהִלִּים קִיט) עֵת לַעֲשׂוֹת לֵי הִפְרוּ תוֹרְתְךָ. רַבִּי נֵתָן אוֹמֵר, הִפְרוּ תוֹרְתְךָ עֵת לַעֲשׂוֹת לֵי:

B.) Glosario

finaliza, sella	חותם	zapato	מנעל	instinto	יצר
arreglar	תקן	funda	פונדה	dinero	ממון
		polvo	אבק	puerta oriental	שער המזרח
		atajo	קפנדריא	sancta sanctorum	קודש הקודשים
		escupidera	רקיקה	bastón	מקל

C.) Análisis estructural

חיב אדם לברך על הרעה כשם שהוא מברך על הטובה שנאמר (דברים ו) "ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך".
"בכל לבבך" - בשני יצריך: ביצר טוב וביצר רע.
"ובכל נפשך" - אפלו הוא נוטל את נפשך.
"ובכל מאדך" - בכל ממונך.
דבר אחר בכל מאדך, בכל מדה ומדה שהוא מודד לך הוי מודה לו במאד מאד.

לא יקל אדם את ראשו כנגד שער המזרח, שהוא מכון כנגד בית קדשי הקדשים.
לא יכנס להר הבית במקלו, ובמנעלו, ובפנדתו, ובאבק שעל רגליו, ולא יעשנו קפנדריא, ורקיקה מקל וחמר.

כל חותמי ברכות שהיו במקדש, היו אומרים "מן העולם".
משקלקלו המינין ואמרו: אין עולם אלא אחד, התקינו שיהו אומרים: "מן העולם ועד העולם".

והתקינו, שיהא אדם שואל את שלום חברו בשם, שנאמר (רות ב) "והנה בעז בא מבית לחם, ויאמר לקוצרים יי עמכם, ויאמרו לו, יברכך יי." ויאומר (שופטים ו) "יי עמך גבור החיל".

ואומר (משלי כג) "אל תבוז כי זקנה אמך".
ואומר (תהלים קיט) "עת לעשות ליי הפרו תורתך". רבי נתן אומר, הפרו תורתך עת

לעשות ליי:

D.) Halajá leMa'asé

Hiljot Bet Habejirá 7.2

1 מצות עשה ליראה מן המקדש שנאמר ומקדשי תיראו, ולא מן המקדש אתה ירא אלא ממי שצוה על יראתו. 2 ואי זו היא יראתו לא יכנס אדם להר הבית במקלו או במנעל שברגליו או באפונדתו או באבק שעל רגליו או במעות הצרורין לו בסדינו ואין צ"ל שאסור לרוק בכל הר הבית אלא אם נזדמן לו רוק מבליעו בכסותו, ולא יעשה הר הבית דרך שיכנס מפתח זו ויצא מפתח שכנגדה כדי לקצר הדרך אלא יקיפו מבחוץ, ולא יכנס לו אלא לדבר מצוה.